

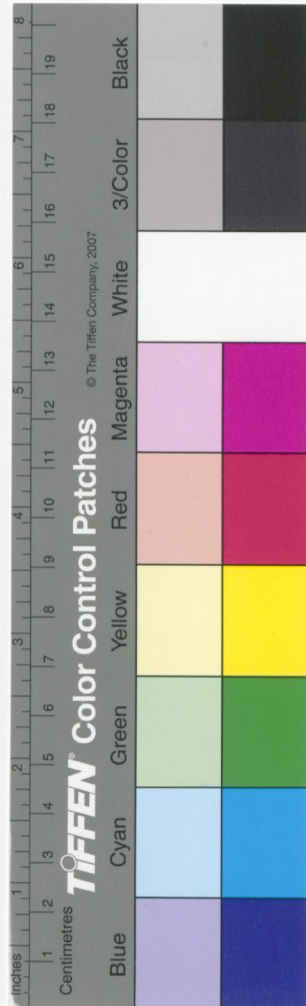
Den 14 October 1859.

Älskade!
 Vill du veta hur mycket emellan kättellöggen och att jag hört. Ja jag tackar.

Midt öfver i marknadsbestyrket skall jag nu ändå skrifa några rader till dig, efter jag hör att resande från Libbo finnes i marknaden.

Tack, kära, för ditt brev! Det var rätt bedänt att du så skralats i sommar. Jag har ingenting vetat af dig. Vi ha dröjt uti på Krokanäs. Åh och jag, ända till nu för par dar sen och triffas obeskripligt väl i vår ensamhet. Åh till och med skref tvänne Färvikar der ute, altså kan jag nu ha något nytt att bjuda dig på hos oss. Jag minns ej om du ren i våras hant se "No 15 Stollt". Nu finnes dessutom "Adlercreutz" och W. af "Chwerin". Oh vackra äro de i mitt tycke allihop, "nog vet man då!"

Tack äfven för löftet om Comteven. Måtte den sen bara gå när jag får den. Lädna der dubbelknoppar ha i de ej varit ovanliga, jag har haft flere och Mimmi Rothkirch också en. Den heliotrop gick icke till. Jag ville ej nu sednare på hösten sätta någon ny af dessa växter som äro så svåra att med fördel öfvervintra. Nästa vår om jag då lever, skall du väl få. Min Datura har blommat rikt och vackert. Knopparne voro öfver 40, men ungefär hälften af dem föll af. af de

öfriga voro på en gång utlagna 12 och skulle varit 13
 om jag ej af vada afbrutit en. De blefvo med alusticke
 mätta, voro halfvår långa och 3 kvarter i omkrets.
 Utomardentligt vacker och präktig var den, nu är
 den nära utblommad. - Den har förmodligen flyttat
 in där. Skulle den ha knoppar så bör de vattna den myc-
 ket så kanske kan de än i höst få dem i blom-
 också bör i så fall vatten ofta översprutas. På snart man
 märker att stammen börjar grena sig i toppen har man
 knoppar att vänta. - Till vintern faller den bladen, bör
 då hållas svalare och torrare.
 Från Walter hade jag brev häromdan, han är åter i Kö-
 penhamn vid sitt arbete. Hur mycket man just kan
 göra sig förhoppningar om honom vet jag ej, i afse-
 ende på konsten, men han är åtminstone glad och
 nöjd med den bana han valt, och menar, öfver jag
 ej till bildhuggare så blir jag stenhuggare, nog lever han
 och dermed. - Af hvad man menar om honom i Köpen-
 hamn vet jag intet annat än att Prof: Kielsen till nån
 skrifvit om honom att han vore "ett dejlighet natur-
 människe" och det har mycket roat oss. Till min fröjd,
 ja, är Lorenzo hemma, tack vare Kejser Napoleon som

just icke eljest är min favorit. Nu vore jag färdig
 att hålla af honom för freden i Villafranca, så kurbö-
 den än var. Transcende till ett tillstånd härifrån
 som behöfdes, men dröjde, hant Lorenzo ej ingå i
 svensk tjänst. Nästan hvarje postdag skref han hem
 och bad att få resa gerad till Piemont och gå in som
 soldat (annat skulle naturligtvis ej der stått till buds) men
 Rbg tillät det icke. Nu hade han änteligen fått det sak-
 nade papperet och samma dag fredsbudet kom skulle
 just hans inlaga om svensk tjänst inlemnas men nu
 hejdlade han inlagan och återvände, ty att bli fredsmi-
 litair hade aldrig varit hans mening. Till promotionen
 säger han sig icke hinna dels emedan han nu försam-
 made trär, dels emedan han från början varit missnöjd
 med den studieväg han af oförstånd som ung gosse
 valde, hvarföre han ^{nu} ~~såg~~ ^{att} ~~han~~ en annan facultät och i
 följd deraf i examensväg ej får en enda röst för allt
 hvad han hittills lärt. Mycket af kunskaper är dock en
 annan än examensbetygen! Nu läser han med brin-
 nande flit, så jag ibland tänker att han kanske ändå
 tänker på att möjligen göra den surprisen att hin-
 na fram, ehuru ^{han} ~~partemig~~: hur tycker mamma det vore
 möjligt att på 10 månader hinna bli candidat då

minna en som varit på Huseby och varit i Rindö och i Skärö och i Skärö
 man börjar en helt ny kurs. Ludvig som ej rätt
 ville komma sig till något beslut om sitt magis-
 terbestyr, jag tror mest av saknad efter Lorenzo,
 läser nu och sedan han fick honom tillbaka, flitig
 och hoppas jag han åtminstone skall bli magister
 i sommar. Jo ser du, just salta och sylta gör jag ha-
 dock äfven litet skrifvit i häft när jag hade god tid
 och litet hushåll, dock icke af mina teckningar och
 drömmar. De infinna sig mer och mer sällan hos
 mig, jag blir gammal.
 Jag ser du flägar när? om Färdrikerne. Läse till
 till hinna de ut.
 Har ej läst Michelets "Kärlek", men tror att skulle man
 skriva ej göra så ofantligt många "gatugångsregle-
 menten" för kvinnan, utan låta henne utveckla sig
 fritt utan alla onödiga snörband, så har jag så fullt
 mycket förtroende till vår herre, att jag tror han
 skottställt äfven hennes instinet från början så väl,
 att äfven hon skulle gå till ett rikt och känt mål.
 Laga ^{dig} snälla att snart bli rätt frisk och rask och
 kom sen och visa att du sa är. Pbz ber hälsa Dig.
 Din tillgifna Fredrika Rindö

